

PRED KONGRESOM LJUDSKE FRONTE JUGOSLAVIJE

NE ZA SPREMEMBO IMENA temveč za vsebino dela gre

Resolucija VI. kongresa ZKJ, ki govorja o nalogah in vlogi Zveze komunistov Jugoslavije, pravi med drugim tudi: »Kongres sodi, da so dozoreli vsi pogoji, da se Ljudska fronta dejansko in do kraja spremeni v enotno in aktivno množično politično organizacijo zavednih borcev za socializem, v Socialistično zvezo delovnega ljudstva Jugoslavije, in da kot takata dobti ustrezen statut in program...«

V tem kratkem stavku je dovolj pojasnjeno globok pomen in smisel preimenovanja Ljudske fronte in naloge nove vseslošne ljudske politične organizacije Socialistična zveza delovnega ljudstva. Na temelju pobude VI. kongresa ZKJ je Zvezni odbor Ljudske fronte izdelal statut novih enotnih političnih organizacij in pripravil vse za kongres Ljudske fronte, ki bo v nedeljo v Beogradu. V vseh osnovnih organizacijah Fronte so bili množični sestanki, na katerih so izvolili deležne za občinske in okrajne konference, na teh pa so bili izvoljeni delegati za kongres Ljudske fronte v Beogradu in kongres OF v Ljubljani.

Pozasmejni aktivisti so sicer na teh sestankih tolmačili pomen preimenovanja Fronte, o tem so tudi razpravljali frontcov, mnogo premalo ali skoraj nič pa niso frontcov razpravljali o osnutku statuta novih organizacij, ki je bil objavljen v »Slovenskem poročevalcu« 1. februarja letos. In vendar je statut vseh organizacij to, kar je ustava v državi. Nedvomno je posebna komisija Zveznega odbora, ki je sestavila osnutek statuta, dala temu tako obliko, ki najbolj ustreza programu in smernicam Socialistične zveze delovnega ljudstva. Jedro naše socialistične demokracije pa je prav v tem, da se pri obravnavanju vsekega političnega vprašanja sliši glas ljudstva. Tudi novi statut poudarja, da težišče dela bodoče organizacije v osnovnih organizacijah. Zato bi bilo

prav in potrebno, da bi prav te o osnutku razpravljale in dale svoje prislove.

To, da se jo o predlogu statuta mnogo premalo razpravljajo in vsaj do sedaj ni bilo nobenih pripomb na predloženi osnutek, kaže, da naše frontne organizacije podcenjujejo pomen preimenovanja in bodoče naloge nove organizacije, kar na koncu concev pomeni, da ne razumejo velike družbene spremembe v naši stvarnosti.

Mnogi so mislili, da gre samo za spremembo imena, kar je seveda popoloma napačno. Fronta je v teku svojega obstoja — tako v letih med NOB in v letih obnove — odigrala velikansko vlogo. Preko nje se je Partija kot avantgarda delovnega ljudstva obrabala na ljudske množice, ki so temu klicu vedno sledile in izpolnile vsako nalogo, če je bila še tako težka in če je terjala še toliko žrtev in napoved. Pod okriljem Ljudske fronte in pod vodstvom svoje Partije so naši delovni ljudje izbojevali največje zmage, si pridobili svojo neodvisnost, pomedli s starim, zaostalim načinom upravljanja ter ustvarili trdne temelje za graditev socializma. Prav te velike zmage naših delovnih ljudi v borbi s fašističnimi osvajalcji in domačimi izdajalcji v času NOB, v borbi s staro miselnostjo, zaostalostjo in pomaranjanjem ter končno v borbi proti informbrojovski vo-

jaški in gospodarski blokadi so ustvarile pogoje za spremembo dela in imena naše vsej ljudske politične organizacije Ljudske fronte.

Na poti graditve socializma in socialističnih odnosov smo dosegli nedvomno velikanske uspehe. Dokaz za to so novi demokratični zakoni in sprememba ustave, ki je veren odraz prehajene poti v socializem in resnično demokracijo. Prav tako kot je bila potrebnai vedno novi, vedno bolj demokratični zakoni in uredbe v gospodarstvu in državni upravi, prav tako so potrebne spremembe v naših političnih organizacijah: čimveč socialistične demokracije, čimveč možnosti sodelovanja in odločanja delovnim ljudem ne samo v gospodarskih, pač pa tudi v političnih, kulturnih in prosvetnih ter drugih vprašanjih!

Zato ne gre samo za spremembo imena, gre za veliko več: gre se za vsebino in obliko dela novo politične organizacije, ki bo prav gotovo nadaljevala slavnost popt Fronte, hkrati pa to delo še poglobila, razširila in prilagodila danajšnjim nalogam in razmeram tako doma kot v svetu. O tej novi vsebini in nalogah, ki so zajete tudi v osnutku statuta, bi moral razpravljati vsi frontcov in vsi delovni ljudje in o tem tudi dati svoje pripombe in predloge. R.

JOŽE POZEK SREČNI LASTNIK KUHINJSKE OPREME

»Prijetno me je presenetilo Vaše sporočilo, da sem pri novoletnem nagradnem zrebanju zadel prvi dobitek: kompletno kuhinjsko opremo. To mi bo še bolj v vzpodbudo, da bom ostal tudi v bodoče Vaš stalen naročnik in propagator za Vaš cenjeni list...«

Tako nam je pred dnevi odpisal tovariš Jože Požek, jamski nadzornik iz rudnika v Kanižarici, doma iz Dobličke gore pri Črnomlju. Vesel je prvega dobitka našega novoletnega nagradnega

zrebanja, ki mu bo dobro služil. Mlada leta je preživel Jože kot hlapec na raznih kmetijah, v začetku leta 1943 pa je kot 16-letni prostovoljec vstopil v narodnoosvobodilno vojsko in bil v njej do konca vojne. Dvakrat je bil ranjen v borbah s fašisti, trikrat pa odlikovan z redom hrabrosti in zaslug za narod. Po demobilizaciji se je prijavil na delo v kanižarski rudnik, kjer je bil dve leti delavec v jami, nato pa je bil dve leti v rudarski nadzorniški soli v Ljubljani. Danes delà Jože spet v Kanižarici kot jamski nadzornik in je priljubljen med vsemi tovarisi.

Pozdrave, ki jih je poslal uredništvo našega tednika ob veseli novici, izročamo v njegovem imenu vsem bralcem našega tednika.

Kratke vesti

Pomoč poplavljencem na Nizozemskem in v Angliji

Poplavljencem na Nizozemskem in v Angliji bo dodelil Zvezni izvršni svet FLRJ montažne hiše, gradbeni material in drugo v vrednosti 18 milijonov din. Zvezna sindikat Jugoslavije, glavna zadružna zveza, ZVVI so dale po pol milijona, ZB 300.000 din, razni delovni kolektivi iz vseh krajev Jugoslavije pa tudi mnogo večjih zneskov.

Nova velika javna dela
za modernizacijo cest in zidavo stanovanjskih poslopov se bodo začela. S tem se bo znatno zmanjšala brezposelnost zlasti v večjih mestih. — Po planu za

dvig gospodarstva, bodo investirali vsak leto 70 milijard din za zboljšanje kmetijstva. Po tem planu bodo namakali pol milijona na zemlje, jo izsusevali in preprečevali poplave. — O tem so razpravljali na tiskovni konferenci z namestnikom odbora za gospodarstvo zveznega izvršnega sveta.

Na novem volilnem zakonu razpravljajo

Zakonodajna odbora Zvezne ljudske skupščine razpravljata o predlogu zakona o volitvah poslancev v Zvezno skupščino. Ta osnutek zakona predvideva, da bo imala nova skupščina v bodoče 496 poslancev, in sicer 282 poslancev, ki jih bodo volili v okrajih in mestih, ter 214 poslancev zборa proizvodjalcev.

Hudi snežni viharji

V nedeljo je začela v Primorju pihat izredno huda burja. Napravila je precej škode. Ves obalni ladijski promet so morali ustaviti. V notranjosti, posebno na liški prog, so začeli divljati hudi snežni viharji. Prekinjen je bil tornovni in potniški promet med Splitom in Zagrebom, kjer so ponekod bili zmeti visoki tudi dva metra. Sedaj tu ponovno sneži in je nevarnost novih zametov. V Gorskem Kotarju pa je sneg tako zatrl prago Zagreb-Reka, da je bil promet prekinjen in so morali poslati poseben vlak za očiščenje proge. Snežni viharji so ustavili promet na 15 cestah Bosne in Hercegovine, močni zameti pa so tudi v bjelovarskem okrožju (LR Hrvatska).

Kita so poklonili Zagrebu

Orjaškega kita, ki si ga je v raznih krajih ogledalo ved deset tisoč ljudi, so tudi razstavili v Zagrebu. Paški ribiči so sklenili, da bodo kita, potem ko ga bodo prepeljali z razstave v Beogradu nazaj v Zagreb, poklonili zagrebškemu zoološkemu muzeju. Kakor vse kaže, bodo prebivalci Paga s tem kitom precej pribobil. V vstopninami namevajo namreč urediti v Pagu mestno kanalizacijo.

V notranjosti zima, na južnem Jadranu že prvi turisti

Pred dnevi so prispevali na južni Jadran prvi turisti, in sicer članji kmečkih delovnih zadrug iz Vojvodine. — Prihodnji mesec bo prispeval na Jadran iz Zahodne Nemčije prva skupina tujih turistov, za prve dni aprila pa se je najavila skupina angleških turistov. Kakor kaže, bo letosna letovičarska sezona precej razgibana. Vprašanje je, kako bodo zadovoljni gostje, ker so se cene v hotelih letos znatno povrhale.

Na pustini torek se je Metlika letos zatajila

Zanimiva tradicija pustovanja, ki je z izjemo let med zadnjim vojno bila v Metliki vedno živa, je letos na lepem prenehala. Medtem ko so zadnje tedne drugod po Sloveniji, kjer ni bilo te navade, skušali uvesti vesele pustne običaje, se Metlika letos ni izkazala. Lansko pustovanje, ki je sicer bilo čisto v redu, je pri nekaterih Metličanah in Crnoljach naletelo na negodovanje in nekoliko čudno kritiko, kar je domačinom za letos zagrenilo veselje, da bi napravili svoj tradicionalni obred po mestu.

Tako tokrat po dolgih letih ni prišel do veljave star Steve Strmac, ki je že dolga desetletja vneti »pustni banderar.« Vendar pa Metličani le niso mogli čisto mimo »svetega Pusta« in so članji »glavne« zatege obenem z gasilci privedli na pustno delodajo v fizičkulturnem domu veliko veselico.

Pravni položaj verskih skupnosti bo urejen z zakonom

Tajništvo za zakonodajne in upravne posle Zveznega izvršnega sveta je prejšnji teden izdelalo načrt zakona o pravnem položaju verskih skupnosti v naši državi. Besedilo načrta je izšlo v »Slovenskem poročevalcu« 12. februarja in priporočamo vsem bralcem, da se seznanijo s tem zanimivim zakonskim osnutkom, ki bo tudi s pravne platili urenil položaj raznih ver v naši državi.

V svojih členih načrt točno odreja opravljanje verskih obredov in verskega pouka. Državljanji FLRJ uživajo popolno svobodo vesti; zato je izpovedovanje vere njihova zasebna stvar, pripadajo lahko torej kateri koli ali pa nobeni veroizpovedi. Vse veroizpovedi v državi uživajo enake pravice. Pouk v šolah je samo laški in temelji izključno na pridobitvah znanosti; zato je prepovedan vsak verski pouk v šolah. Pač pa je v cerkvah verski pouk svoboden in zanj ni potrebna prejšnja pravilitev.

Osnutek zakona točno določa, da je prepovedana kazniva zloraba verskih opravkov, pouka, čtiva in drugih verskih manifestacij za vpliv na politično preprizanje državljanov. Kaznivo je tudi oviranje verskih obredov. Država lahko daje gmočno pomoč verskim skupnostim, ki r temi sredstvi same razpolagajo. Zbiranje prispevkov za verske namene je dovoljeno v cerkvah, izven njih pa po odobritvi ljudskega odbora. Nikogar pa ni mogoče prisiliti, da bi dajal prispevke v cerkvene namene.

V zakonu oz. njegovem osnutku je nadalje predvideno, da je verske obrede mogoče javno in svobodno opravljati praviloma samo v cerkvah in drugih javnih, za to določenih prostorih. Posoka po verskih obredih se lahko opravi samo po sklenjenem zakonu pred pristojnimi državnimi organi.

Načrt predvideva tudi, da lahko verske skupnosti ustanavljajo posebne verske šole za pripravljanje duhovnikov.

Osebe, ki obiskujejo te šole, lahko uživajo pravice, ki se priznavajo osebam na šolanju. Tudi starši, katerih otroci obiskujejo te šole, lahko uživajo pravice, ki pripadajo staršem, katerih otroci se šolajo.

O tem zakonu bo verjetno razpravljajo Zvezni izvršni svet na svoji prihodnjih sejih, nato pa ga bo predložil Ljudski skupščini FLRJ v odobritev.

Kakor za vse naše zakone, je tudi za zakon o pravnem položaju verskih skupnosti značilna široka demokratičnost v osnovnih in zaključnih določbah.

Največja nagrada po vojni

AVTO

skoraj popolnoma nov, v brezhibnem stanju in 10.000 din za poskušno vožnjo bo dobil eden izmed bralcev, ki bo pravilno rešil 5 križanke, ki bodo zapovrstjo objavljene

v 7., 8., 9., 10. in 11. številki PAVLIHE

Poleg avtomobila bo izrebanih še deset tolažnih nagrad po 1000 din. Križanke ne bodo težke in jih bodo z majhnim trudom lahko rešili vsi naši bralci. Za tiste, ki bi zamudili 7. štev., jih bo nekaj imela v rezervi

UPRAVA PAVLIHE

Vse rešene in izrezane križanke pošljite 5 dni po objavi zadnje, na uredništvo Pavlihe, Ljubljana, Gospaska 12!

Bogdan Borčič — Siroti (lesores, 1948)

Oglejte si razstavo akadem. slikarjev v novomeškem Dolenjskem muzeju!

O kulturno-prosvetnem delu v Dobrepolju

Osmega februarja je dramatski odd. sek. KUD Videm-Dobrepolje ponovil na domaćem odru drama petdejanko: »Le pa Vida«. To me je napotilo k razmišljaju o kulturnem delu v Dobrepolju sploho.

Mislim, da pri nas ni edini primer, kjer ima prebivalstvo, posebej pa še mladina, veselje in smisel za kulturno življenje, zlasti za dramatiko. Na tenu se že od leta 1945 dalje pojavljajo amaterske skupine in skupinice v okviru mladinskih organizacij, kot je to v Kompolah in Strugah, v Ponikvah pa pod okriljem gasilskega društva. Mladi fantje in Podpeč so organizirali tamburaški zbor, mladinci v Podgorici pa imajo svoj džes. Obe godbeni skupini, čeprav mladi, imata za seboj že nekaj uspehl nastopov. Poleg teh obstaja še gasilska godba na pihala, ki pa je v zadnjem času skoraj popolnoma zamrla, prav tako kot moški pevski

Obvestilo dopisnikom in sodelavcem Dolenjskega lista

Zaradi tehničnih ovir v tiskarni »Ljudske pravice« v Ljubljani bo naš tednik do nadaljnje izhajal samo na 6 straneh. Zaradi teh ovir, ki ležijo izven območja uredništva Dolenjskega lista, začasno še ne moremo izdajati »Kmetijskega svetovalca« in drugih prilog, ki jih imamo v načrtu.

Vse dopisnike in stalne sodelavce prosimo zato, da nam pošljajo kratka, a izčrpana poročila v dopise, ker dolgih sestavkov do razširitev obsegata lista ne bomo mogli objavljati. Uredništvo

Pojasnilo

Na željo orkestra JLA v Novem mestu sporočamo v zvezi z odpovedanim nastopom orkestra SKUD »Dušan Jerebe«, ki bi se bil moral vršiti v četrtek 5. februarja t. l., da odpoved tega nastopa ni v nikakri zvezi s sedanji odnosi med obema novomeškima orkestroma.

NAPAD PARTIZANOV na Pleterje

DR. JOSIP EDGAR LEOPOLD

(Nadaljevanje)

V soboto, 20. februarja, okrog dveh zjutraj je začela kartuzija goretih pri vratih, ki vodijo v gozd. Celice so začele goret druga za drugo, dokler ni bilo v plamenih 17 celic in dva kraka velikega križnega hodnika. Sestajnjih celic je zgorelo z vsemi inventarijem in prično biblioteko. Sedemnajsta celica je zgorela samo deloma, od križnega hodnika pa krov dveh krakov. Ogenj je zajel 120 x 160 metrov — tako sta namreč dolga oba kraka križnega hodnika. Partizani so bili po levestih splezali čez zid in majhen vrt, ki ga ima vsaka celica, sli po stopnicah v celico ter podstavlili ogenj v sobi v prvem nadstropju in na podstropju. Pri tem se je najbolj odlikoval sam komandant Cankarjeve brigade, Dragan Jeftić iz Milanovca v Srbiji, kakor nam je kasneje sam pripovedoval. Suh smrekov les se je vžgal z največjo lahkočo, ogenj je naglo širil in zajel vso celico.

V nekaj praznih celic smo bili preseili krojačico in lekarno, da bi ne bile preblizu belim. Tako so bile tam vse krojaške in lekarske zaloge. Partizani so marsikaj tega rešili zase, večno je zgorelo, nekaj pa tudi ostalo. Ti stegna brata v celici I so našli partizani. Dal jim je jabolko (kar je imel), nato

so ga spodili k ostalim, vikar, ko je videl, da partizani plezajo v njegovo celico, je sam pobegnil k sobratom.

V eni celici, ki so jo partizani začigali, je bilo več velikih kovčkov, v njih pa spravljene vse dragocenejše stvari admirala Vučere, da jih ne bi iz njegove hiše morda odnesli Italijani ali beli. Na kovčkih je bil listek z napisom: Last adm. Vučere. Partizani so vse te kovčke odnesli v bližnji sadovnjak in šele nato začigali celico.

Nenadoma so bili razširili alarmantno novico, da so partizani že na podstrešju sredi samostana in da so tam položili težke mine, ki bodo zdaj zdaj eksplodirale in porušile samostan. Ob tej novici smo se umaknili v pritličje, kjer je bila sirarna, in tu smo čakali dneva. Toda novica je bila popolnoma izmisljena.

Ko smo prišli dol, je že gorel veliki hangar ob zidu proti glavnemu vratom; v hangarju so bili vsi gospodarski stroji, pod streho pa žito ter naša in partizanska koruza. Ogenj je divje besnel, plameni so švigelj visoko v zrak. Začelo se je komaj daniti, ogenj je osvetljeval ves kraj in pogled je bil veličasten.

Beli so imeli napačno mnenje, trdeč: Če ne pobremo mi, kar se da pobrati, bodo pobrali pa partizani! Se v zad-

jem trenutku so hoteli odgnati vse krave, da ne bi prišle v roke partizanom, vendar smo to preprečili.

Cez dan so partizani spet nadzirali Pleterje iz vinograda. Pri tem je padel neki beli, oziroma oče nekega belega, ko je stopil skozi vrata, ki vodijo v Drčo, in bil zadet. Razen njega je padel še neki beli, dva druga so pa že 19. februarja raztrgale nemške mine, ki sta jih neprevidno nosila prvezane okrog pasu. Več belih je bilo ranjenih.

Zjutraj smo srečali na hodniku pred cerkvijo komandanata Sekoleca in komandirajočega Karo ter ju vprašali, ko je ogenj že uničeval Pleterje, kakšen je položaj. Rekla sta: »Municije nimamo skoraj nobene, zelo moramo varčevati z njimi, pomoči od nikoder, a samostan že gori. Ce do treh popoldne ne dobimo municije in pride pomoč, bomo morali samostan zapustiti in se pretolci, kakor bo vedel in znal.« Vprašali smo, kaj pravzaprav pomeni: pretolci se. »Skušati moramo na vsa knačin, da prideemo do Brezovice, v kolikor nam je poginil, kdor bo pri tem poginil, je poginil, kdor se bo rešil, se bo rešil. To je edina možnost, da nas ne ujamajo, kajti če ostanemo tu brej pojavačanja in municije, bodo partizani dalje požigali Pleterje, dokler nas ogenj ne bo pregnal in bomo padli v narocje partizanom, ki nas bodo že čakali.« Ali je bilo vse to potrebno? smo rečeli. Molčala sta.

Dopolneno se je prebil italijanski po-ročnik, kontrola belih v Pleterjih, z

Volčje njive pri Mirni - novo prazgodovinsko najdišče

Opis pomembnih najdb v Volčjih njivah, kjer se bodo spomladvi dela nadaljevala, najdeni predmeti, na shranili v Dolenjskem muzeju, naj seznaniti našo podzemsko prebivalstvo s temi najdbami, obenem jih pa tudi opozori, kako vzdolje je, da se tako izkopavanje opravlja pod strokovnim vodstvom. Zato je vsako samovoljno brskanje ali izkopavanje po nepoklicnih kanik ne samo škodljivo znanosti, ampak je hkrati tudi kaznivo dejavnje, ki ga naša oblast zelo strogo kazuje.

J. J., upravitelj Dolenjskega muzeja

Nekaj sto metrov južno od vasi Volčje njive pri Mirni se začne z gozdom poraščen greben, ki se vlete proti Cirknu in mu pravijo »pod Cirnikom«. Ob gozdnih poti je peskolom, last Ivana Kovača vulgo Škodi.

Kot smo že poročali, je Škodetov sin Ivan izkopal na vrhu peskoloma lonček, železen nož in cel človeški okostnjak. Na poziv Dolenjskega muzeja je Narodni muzej iz Ljubljane pregledal najde in ugotovil, kako važne so za našo prazgodovino. Ker je bilo treba zaščititi rok sesipajočega peskoloma, so začeli v najnujnejšim zaščitnim izkopavanjem. Pri tem so našli naslednje predmete:

Na površini 12 m², v dva metra debeli plasti zemlje na preperli dolomitski skali, so odkrili 6 popolnih skeletnih grobov — v starih so bili odrasli moški, v enem žena in v enem dekliku. V vsakem grobu so bili keramični in kovinski predmeti. Najdbe se pričnejo v globini 35 cm, končajo pa v globini 2,2 m.

KERAMIČNI PREDMETI

Najlepša in najbolj tipična lončena posoda je bila najdena v grobu dekliku (slika II, št. 1, 2, 3, 4). Posoda ob

nogi je ena zelo starih oblik keramike, spadajoče v halstato kulturo. Pojavlja se že v 7. stoletju pred našim štetjem in jo najdemo vse do 3. stoletja pred našim štetjem. Izdelana je iz črno žgane gline, pomešane z drobnim peskom. Vsa površina je zelo zglašena in preveličena z grafitom. Delana je brez lončarskega vretena. Stene posode so presenetljivo tanke. Isto velja tudi za posodo št. 4.

Posodi, kot sta na sliki št. 1 in 2, sta se prvič pojavili v 4. stoletju pred našim štetjem ter se po obliku in načinu izdelave bitno razlikujeta od prej omenjenih posod. Izdelana sta iz rdeče, s peskom pomešane ilovice. Stene so precej debele in dobro izglašene. Obe posodi sta prebarvani z neko redečo snovjo. Nastali sta tako, da je lončar naredil dolgo klobas iz ilovice in jo zvili v obliko posode. Posoda št. 2 je stekleničaste oblike in ima sitasto dno ter zelo ozko grlo. Služila je namesto današnje zavite natege. V posodo, kjer je bila pijača ali druga tekočina, ki so jo hoteli zajeti, so stekleničaste potopili z dnem navzdol in počakali, da se se skozi sitasto dno napolnila. Nato so s prstom začepili ozko odprtino na grlu, jo prenesli nad kozarec (na sliki št. 1), odmaknili prst in tekočina je iztekel v kozarec. To je edinstveni primer tvrste najdbe ne samo v naši, ampak tudi v inozemski arheologiji. Posoda nam priča, kako kulturno razviti so bili naši predniki in kako so imeli razvit čut za lepoto in higieno. Enake pozornosti je vredna posoda (slika II, št. 5), ki jo je našel Ivan. Izdelana je iz sivo-pečene, s peskom pomešane in grobo

obdelane ilovice. Na dnu vratu ima dva vzporedna kroga, kar vzbuja domnevo, da je bila izdelana s preprostim lončarskim vretenom na ročni pogon. Po obliku spada v vrsto lončenih posod, ki so se pojavile v IV. stoletju pred našim štetjem. Posode št. 1, 2 in 5 spadajo v obdobje latenske kulture, katere nosilci so bili pri nas Kelti, v poznejših stoljetjih pa Iliri.

Po tej posodi je dobila svojo obliko rimska provincialna keramika, po njenem posredovanju jo najdemo še tudi pri Slovanih v zgodnjem srednjem veku (od 6. do 10. stoletja).

KOVINSKI PREDMETI

Nanožnice, zapestnice, ovratnice in razni obročki so navadno narejeni iz bron in skoraj vedno okrašeni z vzporednimi ali zlomljenimi črtami (slika I, št. 3, 5). Tako izdelani in oblikovani predmeti so svojstveni za vso dobo od 8. do 3. stoletja pred našim štetjem. Kot najznačilnejši predmet, s katerim najlaže določimo čas, je zaponka, fibula (slika I, št. 2). Take zaponke so našli tudi na Magdalenski gori in spadajo v dobo od 6. do 4. stoletja pred n. š. Omembe vreden je grob starega moškega. Na usnjenem pasu, spetim s tremi bronastimi gumbi, je na levem strani visel obroček, na desni pa poznica, v kateri je bil lepo izdelan bronast klin z ornamentirano površino (slika I, št. 8). Klin je verjetno služil kot povelenjsko znamenje. Pod nožnico je bil na pas pripet pozlačen bronast gumb, narejen iz izredno tanke pločevine. Po načinu izdelave in ornamentički lahko te predmete uvrstimo v latensko kulturno obdobje. Vsi našti bronasti predmeti so bili izrazito okrasni. Praktično uporabni predmeti so bili v tej dobi že leženzi.

Stev. 1 nam kaže železno sekirovje oblike, stev. 4 pa majhen zakrivljen železen nož, kar je značilno za obdobje starejšega halstata.

STEKLNI PREDMETI

Od steklenih predmetov zasluži pozornost samo ogrlica (slika št. 6) iz modrih steklenih jagod in čudovito lepo pravljivje živali. Glava je narejena zelo plastično in iz raznobarbatega stekla. Ogrlica se je spenjala z bronastim obročkom. Tovrstni stekleni nakit najdemo tudi v ostalih najdiščih, posebno veliko so ga našli v Valični vasi pri Zužemberku in na Vinici. Casovno spada v obdobje 4. stoletja. Verjetno je bil že izdelan stekleni nakit uvožen od kod z juga.

Značilno je, da so bili mrtveci v vseh grobovih z glavo obrnjeni proti severozahodu. Vsi so bili pokopani brez krste, razen enega moškega, ki je bil položen v izdolbeno deblo, kar

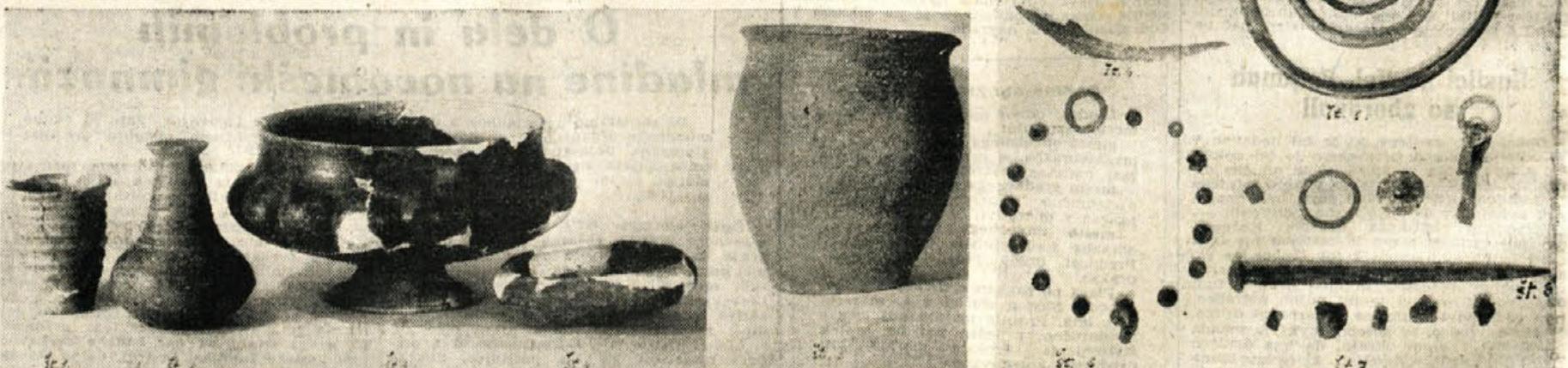
je redkost. Grob deklice je bil obložen s kamni in pokrit s tremi kamenitimi ploščami. Ce k temu dodamo, da je v vsekem grobu keramična posoda, izdelana samo zato, da se položi v grob, smemo sklepati, da so Iliri in Kelti imeli neke vrste pogrebne obrede. Razen teh šestih odkritih grobov je cel vrh grebena poln grobov, ki se v terasah spuščajo k vnožu. V tem primeru je jasno, da imamo opraviti z izrazitim pokopališčem najbogatejšega razdobja halstatske dobe, ko so Iliri bili na višku svojega vzpona in so se že pojavili Kelti z elementi svoje močnejše latenske kulture. Ce, sodeč po predmetih, postavimo najdbo v drugo polovico 4. stoletja pred našim štetjem, je mogoče, da je to pokopališče ilirsko-keltiske naselbine, ki je najbolj verjetno bila na Cirknu. Grobišče v Volčjih njivah je z ostalimi istočasnimi arheološkimi postojankami v Mirenski dolini dokazuje, da je bila ta dolina izredno gosto naseljena in bogata. To je tudi razumljivo, ker je Mirenska dolina najbolj narančna zvezna med srednjim tokom Krke in Temenisko in Stiško dolino in med dolino Save in Savinje.

Volčje njive skupaj z mlajšim Mokronogom, Vinjem vrhom, Magdalensko goro, mlajšim Podzemljem itd. tvorijo v istem času vrsto najdišč z isto kulturno višino in istim narodnim nosečem.

ZGODOVINSKO OZADJE

Po vsej Dolenjski so se že tisočletje pred našim štetjem naselili Iliri. Njihovo kulturno imenujemo halstatsko. V 4. stoletju pred našim štetjem so v te kraje prispeli Kelti s svojo latensko kulturo in premagali domača Ilire. V veliko gradisča so Iliri in Kelti živeli vsak zase. Ni redko, da so živelji tudi skupaj in se vsišljivljensko raven.

Ob tej priložnosti bi se hotel še enkrat zahvaliti Škodetovemu Ivanu z Volčjih njiv, ki je s svojo vestnostjo omogočil, da smo prispeli do tega lepega odkritja. Obenem se zahvalim ravnateljstvu mirenske gimnazije, tovaršu Bercetu, posebej pa še 4. razredu gimnazije, ki je s svojo požrtvovljnostjo v najslabšem vremenu pripomogel, da se je začetno delo na izkopavanju lahko dokončalo. S. V.

Obrazci iz Volčjih njiv, ki jih je našel Ivan Kovač.

Na željo orkestra JLA v Novem mestu sporočamo v zvezi z odpovedanim nastopom orkestra SKUD »Dušan Jerebe«, ki bi se bil moral vršiti v četrtek 5. februarja t. l., da odpoved tega nastopa ni v nikakri zvezi s sedanji odnosi med obema novomeškima orkestroma.

Partizani so budno nadzirali sleherni pomik v Pleterjih. Viktor je odsel proti Selom in partizani ga niso opazili. V Selu je poročalo o položaju v Pleterjih in Italijani so obljubili, da bo popoldne vsekakor prispaši pomoč. Vrnili se je v sporočil belim, kaj je zvezel v Selu. Zdaj so bili postali bolj mirni, upanje jim je zraslo. Sliši so počivati od nočnih napovedi.

Partizani so budno nadzirali sleherni pomik v Pleterjih. Viktor je odsel proti našemu pokopališču pogledati, kako gorijo celice. Komaj se je pokazal, že je bil obstrelen na glavi in ledih.

Streljali so partizani in beli. Poldne je minilo. Okrog dveh je nad Pleterji in Drčo krožilo letalo in metalo bombe.

Partizani so bili že ponoči razpravljali, ali naj se samostan popolnoma požuge ali pa samo tisti del, ki je potreben, da bi bele pregnali. Poznejsi komandant XV. divizije v Novem mestu, Crnogorec Popivoda, je bil za to, da se samostan do tal poruši, sicer se bodo bili spet naselili v njem. To nam je povedal sam, ko je bil pri nas oktober 1943 pogledat teren borbe. Drugi so pa menili, naj se samostan prizana. Komaj se je pokazalo, da je bilo v samostanu do tistega vročilo, kar so mogoče, ker so kartuzijanci veliko pomagali partizanom in Osvobodilni fronti. Drugo mnenje je zmagalo. In polkovnik Popivoda nam